

kommercielle stationer ikke sender, og at de også sender til hele befolkningen.

Vi er godt tilfredse med, at der i aftalen er en præcisering af public service – eller det vil ske. Det, vi lægger vægt på i den forbindelse, er, at det er folkeoplysning, kulturformidling, debat-skabende, engagerende, at det er farlig radio og tv, og at det sker gennem berigende, udviklende og fagligt gode udsendelser. Vi mener også nu, at det er rigtigt at sige, at der kan stilles forskellige krav til Danmarks Radio, som er rent licensfinansieret, og til TV 2. Sådan er virkelighedens verden også.

I diskussionen om public service-kanaler stiller man somme tider spørgsmålet: Skal de kun sende det, som andre ikke vil sende, nemlig det, de kommercielle ikke vil sende? Det er efter vores opfattelse helt forkert, hvis man har en så snæver definition af public service, nemlig at det er det, de andre ikke sender. Så risikerer man, at man kun sender til en meget lille del af befolkningen, og det er i modstrid med public service-begrebet.

Det centrale spørgsmål i forhandlingerne har jo været spørgsmålet om den fjerde radiokanal, og da valgte vi i forligskredsen – i stedet for at sige: Hvem skal have den? – at tage udgangspunkt i, hvad indholdet skal være.

Det, vi for vores vedkommende syntes var helt afgørende, var, at den fjerde landsdækkende kanal var til den, som vi kan kalde den lyttende lytter. Vi har masser af radio, der er baggrundsstøj. Vi har masser af musik af en bestemt genre. Derimod mangler vi, hvad vi kan kalde seriøs musik, klassisk musik, jazz, ryt-misk musik. Vi mangler også samfunds-, kultur- og debatprogrammer, og det betyder selvfølgelig også, at succeskriteriet ikke kan være et spørgsmål om mange lyttere, men at det er et spørgsmål om indholdet.

Den femte radiokanal har vi tidligere accepteret kunne gå i udbud, og at det eneste afgørende i den forbindelse var, at man havde en landsradioavis, ikke andre krav. Og det har vi selvfølgelig også accepteret i den her forbindelse.

Så vil jeg godt til sidst understrege, at vi er godt tilfredse, selv om vi gerne ville være gået længere, når det drejer sig om de reklamefri zoner omkring børneudsendelserne. Vi er godt tilfredse med, at de ikkekommercielle og lokale radio- og tv-stationer får forbedret deres situation, også i forhold til pris- og lønudviklingen. Vi er godt tilfredse med, at man understreger

digitaliseringen, og at det skal ske så hurtigt som muligt bl.a. af hensyn til, at vi kan få DR 2 ud til alle.

Vi er godt tilfredse med, at Danmarks Radios bestyrelse stadig væk udpeges for hovedpartens vedkommende af Folketinget, og vi er også godt tilfredse med, at der ikke længere er en passus om, at Danmarks Radio skal lægge mere og mere ud i udbud uden for huset. Det må Danmarks Radio selv rode med.

Det betyder også, at vi er nødt til ud fra de her betragtninger at sige: Jamen så koster det noget i licens. Og det accepterer vi.

Så alt i alt betragter vi det her som en aftale, vi kan gå ind for. Det er klart, at der var enkelte elementer, vi gerne havde set anderledes, sådan er et kompromis. Men vi står selvfølgelig inde for det.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kan da godt forstå, at hr. Aage Frandsen er sådan vældig godt tilfreds med forliget som helhed. Det er nemlig rigtigt, at SF fik mange af sine ting igennem.

Men jeg vil godt høre hr. Aage Frandsen, om han er af den overbevisning, at vi får færre reklamer samlet set rettet mod børn som følge af den aftale, hvor man friholder nogle minutter på TV 2 for reklamer i forbindelse med børneudsendelserne.

Jeg vil også godt spørge, om hr. Aage Frandsen kan bekræfte, at han på tv efter forligets indgåelse – nu kan jeg desværre ikke stå og dokumentere det her – sagde, at den fjerde kanal var skræddersyet til DR, at at han nikkede ja til spørgsmålet fra journalisten.

Det må den jo nødvendigvis også være i og med, at hr. Aage Frandsen siger, at mange lyttere ikke kan være et succeskriterium, for så har man jo et problem, hvis man er kommerciel udbyder, i og med at der ikke vil være kommerciel basis.

Så er der de 240 mio. kr. til børneudsendelser, som er afsat i forliget. Jeg vil godt høre, om hr. Aage Frandsen mener det samme som ministeren og TV 2, nemlig at disse penge ikke nødvendigvis skal bruges til børneudsendelser.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Aage Frandsen nævner, at det for SF er vigtigt med ikkekommercielle radio- og tv-stationer, og der vil jeg pege på punkt 8 i mediefor-